

BØNDERNE KOMMER

FØRSTE VALG 1939

Vejen beredt

— Valgdagen skal vise, om Bonden forstaar Tidens Kalden.

L. S. er, bør og vil vedblive at være en rent upolitisk, faglig Organisation, der i Samarbejde med Erhvervsudvalget er en virkelig saglig kompetent Forsamling for Danmarks Landbrug.

Organisationen blander sig, som enhver, der vil tale Sandhed, maa erkende, ikke i Partipolitik, men paa den anden Side har den enkelte L. S.-Mand en klar Instruktion at gaa efter — givet ved Bondestævnet i Odense den 29. Juli 1938 og godkendt enstemmigt af over 50.000 Mænd og Kvinder. Vedtaget en lyder:

„Vi forlanger af Landbrugets Tillidsmænd paa Ting og i de faglige Organisationer, at de jult og helt gaar ind for Erhvervens økonomiske Ligeret og anerkender dets Adkomst til at sætte sine faglige Magtmidler ind i Kampen herfor. Modstandere vil ubønhørligt blive udsdskiftet.“

For L. S.-Folk vil Valget altsaa ikke være svært.

Og, hvad betyder L. S. og Erhvervsudvalget i Dag?

Det vil maaske være rimeligt at fortælle det, for de gamle Partiers Dagblade er stemme til at fortælle Sandheden, der er den, at L. S. S. Landsorganisation er den største og kraftigste Sammenslutning, repræsenterende virkelige Landbrugere, samarbejdende uden Skel mellem Brugstyper. Af særlig Værdi og Slagkraft er det, at der i L. S. ihjule Lovene tages ganske særlige Hensyn til de smaa Brugere, idet disse skal være i Flertal i alle Ledelsens Funktioner. Og det er rimeligheds Aarsagen til, at over Halvdelen af de menige Medlemmer i L. S. er Smaabrugere.

End ikke de argeste L. S.-Bekæmpere har været i Stand til at fortælle, at Erhvervsudvalget nu, efter de store Sejre paa Fyn, repræsenterer ca. 75 pCt. af Andelslagterier og allerede i et Par Aar har været Talsmand for ca. 66 pCt. af Andelsmedlemmerne. Den Dag nærmer sig saaledes med stærke Skridt, hvor det gamle, udmærkede Systems Mænd automatisk vil blive udsdskiftet.

Vejen er beredt, Bonden har forstaaet at samle sig fagligt, Valgdagen vil vise, om Landbrugere, sto

Fra det store Bondestævne 29. Juli 1938.

Fanerne forsynes med Solvplader. Forsamlingen talte efter en kendt Trafikmand (og Venstremand) opgjorde ca. 62.000. Paa Billedet ses til v. Knud Bach og i Midten Proprietær Hartø, der som sædvanlig var Bondestævnets Dirigent.

Valget er mellem Gammelt og Nyt.

Naar Valget nærmer sig, lyder de kendte Toner fra Systempressen og de gamle Partier. Se, hvilket dejligt Program, vi har til Jer; stem bare paa os, saa skal alt nok blive godt!

Mange lader sig endnu engang narre og indlange og under sig bagetter over, hvor lidt der sker.

De har endnu ikke fattet den enkelte Sandhed: Stemmer Du paa de gamle, bliver og du saa alting ved det gamle. Der behøves ingen vidtgaaende Indsigt i Rigsdagsarbejdet, for at enhver fornuftig Vælger kan tage sit Standpunkt. Følgende enkelte Ræsonnement er nok:

Synes Du, alt er saare godt, Statsledelsen betryggende og Din

re og smaa i Samdrægighed, og saa kan mødes i politisk Enhed. En Gennemlæsning af Bondepartiets Program og af Artiklerne i dette Blad vil give Læserne Forstaelsen af, at kun et Parti har Arbejdsprogram og Mænd til at løse Bondens politiske Opgave: BONDAPARTIET!

egen Stilling god og lovente, da stemmer Du trostigt paa de gamle Partier, der in solidum har Ansvar for de Vilkaar, hvorunder der leves og arbejdes i Dag.

Men synes Du, at meget burde være anderledes, at dit Siid forbliver upaaskomet, at din Gæld vokser, din Arbejdsplads frarøves dig, og dit Hjem og dine Børns Fremtid tegner haablos, da søger Du at nyorientere dig over mod Mænd, der vil arbejde for en dybtgaaende Ændring i Samfundsforholdene, som sætter Arbejde over Pengene, Hensynet til Hjem og Virkeplads over Spekulationsinteresser og vil have Statens Ledelse rettet ud af de sammenspiste Begnaveres Hænder og lagt den over paa Skuldrene af frie, uafhængige Mænd. Og hvis Du forstaar, at en sund, arbejdsglad, økonomisk betrygget Bondestand er en Hovedbetingelse for et nyt, lykkeligt Danmark,

DA STEMME DU PAA BONDEPARTIET VED VALGENE DEN

3. APRIL 1939.

VALGDAGEN - Bondens Dag.

Valgtalerne har vist, hvor negative de gamle Partier er. Her er Regeringspartiernes Ansvar størst, thi de har Magten. Oppositionen maa have en særlig Adkomst til at være Kritik.

Men vi er ikke bange for at sige, hvad vi ønsker:

I) En passende Forhøjelse af Prisen paa de udenlandske Penge, saaledes at de eksporterende Erhverv kan faa Dækning for deres Produktionsomkostninger og den hjemlige Beskæftigelse værnes mod udenlandsk Konkurrence.

Herved sikres Kronen, saaledes at vi kan skride til den næste Foranstaltning.

II) En Forhøjelse af Kreditmidlerne og en Sænkning af Renten, hvorved al Produktion billigøres, og der kommer Sving i Erhvervslivet.

III) Fagforeningerne maa bringes til at forstaa, at nye Lønforordninger vil bringe enhver Genrejning i Fare og atter skabe Arbejdsløshed.

Kan saadan Forstaaelse ikke skaffes, har det danske Folk Valget mellem:

a) Løndiktatur.

b) Ny Forhøjelse af Prisen paa fremmed Mont.

c) Opretholdelse af den nuværende Tilstand med 142.000 Arbejdsløse, Millioner i Almisser og Krisehjælp, Tvangsauktioner og Gældssænering samt et stadigt voksende Antal Millionærer.

Daadlos og raadløs har Regeringen uden Hensyn til Mennekesskæbne valgt det sidste.

Til ovenstaaende positive Program følger vi følgende Enkeltfæder:

1) Ved al Eksport sikres der de Produkter en Fortrinsret, som er fremstillet af danske Raastoffer.

2) Selvforsyning med Korn gennemføres ved en Sikring af Produktionsprisen, og kunstig Produktion, f. Eks. af Flæsk ved indført Dumpingkorn bringes til Ophør.

3) Danske Landbrugsvarer sikres paa Hjemmemarkedet en Pris, der svarer til det almindelige Prisniveau, og Margarineproduktionen indskrænkes, ligesom der ved Smørmærker aabnes den fattede Del af Befolkningens Adgang til at

DEN NEUTRALE MAND

refererer det historiske Made mellem
ekskluderet L. S. Mand, Godsjeer
Junker og Proprietær Hartel.

Da den ekskluderede L. S.-Mand, Venstre-kandidaten, Godsjeer Junker, forfaldt lod Hartels Kaldelse og modte ham i Haarlov Kro, havde det politisk neutrale „Kristeligt Dagblad“ sendt en Medarbejder.

Vi skal senere Hovedindholdet af Referatet efter Bladet for 18. ds.

Lad os lige præsentere Forsamlingen og de to Kandidater lidt nærmere.

Forsamlingen bestod overvejende af Mænd, og i Alderen fra 40 Aar og opæfter. Der var kun ganske faa af de yngste Valgerklasser til Stede — hvorudaf det nu kan være.

Mærkeligt nok er de to Kandidater, der bejler til Landbovælgerens Gunst i Storehedse-Kredsen, begge fuldbloods Akademikere. Junker er cand. polit. — altsaa Nationaløkonom — og Hartel er cand. mag. Begge driver de et større Landbrug. De er begge Mænd paa mellem 40 og 50 Aar

Hartel er forbavset.

Folketingsmand, Proprietær Hartel var forer Tale. Han udtalte bl. a.:

— Der er tre Møder med Junker, der særlig rinder mig i Hu, og navnlig Mødet paa Amalienborg Slotsplads i 1935, da Bondetoget blev modtaget af Kongen. Det faldt dengang i Junkers Lod paa at sige at tage Bondestanden i Ed paa, at den skulde ønske „alle til Raadighed staaende Møtter til at gennemtage Landbrugets Krav“

— Nu ser jeg, at Junker optræder som Kandidat for Dr. Krags Parti, det som ikke vil anvende nogen af de Møtter til Fremtvingelse af rimelige Levilkaar for Landmanden, som han tog Bonderne i Ed paa hin Dag paa Amalienborg Slotsplads. Dette er velegnet til at bringe Forvirring blandt Landmændene. Man kunde spørge, hvorledes man kunde karakterisere en saadan Opførelse. (Tilraab fra Forsamlingen: Førædder!)

— Ja, jeg skal nu ikke bruge saa stærke Udtryk. Men jeg vil gerne sige: Venstre hader L. S., og jeg finder det ejendommeligt, at Junker vil være med til at sætte Bremsekulder paa den Vogn, som han egentlig ønsker skal gaa fremad. Venstre har ikke noget imod at fraterrisere med det svenske Bondparti men med det danske, nej fjøll (Munterhed). Venstre har paa Rigsdagen alvorligt alle vores Forslag, skunt nogle af dem oprindeligt er Venstres egne Børn

Medens Tobaksrogen blev tættere og tættere, oprulede Proprietær Hartel Bondepartiets Program, af og til akkompagneret af Raslen med Sodavandsflasker paa Balkonen, hvor Røgen maa

anvende det sunde, gode danske Smør.

4) Ejendomsstatistiken sænkes til Folkregistrations Beløb og fastlægges ensartet i By og paa Land.

5) Der skabes et nyt Grundlag for Afllanningen paa Landet, saaledes at Arbejdskraften kan fastholdes.

A. Hartel.

have været uduidelig. Man kunde lige netop skimte Tjeneren i den hvide Uniform, naar han gik deroppe og serrede.

Valutacentralets Opfinder.

Hr. Hartel sagde videre:

— Det er Madsen-Mygdal, der er Fader til Valutacentralet — selv om han og hans Parti ikke mere vil vedkende sig det. Ja, er det ikke mærkeligt at tænke sig, at dette Instrument er opfundet af en Mand, der staar som Frihandels og Liberalismens største Repræsentant i Danmark. Det er ejendommeligt at se Junker i det Parti, der — som Junker selv har sagt engang — aldrig har udladt at forsøge en gunstig Lejlighed til at begaa en Fedtase.

Junker: Med dette tænker du formodentlig paa, at Venstre opstillede dig ved Valget i 1932. (Stormende Munterhed).

Hartel: Det var en af de faa

Dumbheder, Venstre kunde ønske sig mange af.

Thi ved det nævnte Valg satte jeg som bekendt Venstres Stemmetail i Kredsen op med 12-13 pct., medens Partiet i praktisk tal Landets øvrige Valgerkreds gik tilbage. (Stærkt Bifald). Nah ... Venstre skulde have lært, at det var den Politik, jeg gik ind for, som havde de største Muligheder for at faa nye Kredse i Tale for Venstre. (Hør!)

Hr. Hartel nævnte videre „Skuds-hale“-Sagen, som Bondepartiet tog Initiativet til at rejse paa Rigsdagen, og vi blev da ogsaa støttet af Venstre i denne Sag, pointerede han.

Taleren kritiserede, at Danmark var Medlem af Folkeforbundet, der i Dag repræsenterede en Gruppe Magter, der var vendt mod en anden Magtgruppe. Dette Medlemskab kan blive farligt for vor Eksistens i Veri er nødt til at iagttage den størst mulige Neutralitet. (Stærke Hørraabe).

Demokratiet.

Demokratiet karakteriserede Proprietæren paa følgende Maade:

— Demokratiet er selv Herre over sin Fremtid. Den Maade, det forvalter sit Aarsindhold paa, er bestemmelse for dens Bestaan. Det falder ikke, fordi nye Systemer opstaa, men fordi det har tabt Troen paa sig selv og vil beskytte Frædheden med Diktaturets Metoder, jævnlor Statsradiofonis Vægning ved at transmittere Valglober i Aar. Vægningen ved at transmittere det store Radioapparat i Odense og Stejnkes Telefonaflytninger. (Bifald).

Hr. Hartel kritiserede det nye Forfatningsforslag, præciserede Bondepartiets Hovedsynspunkter og sluttede med at sige: Vær med til at give Bonden bedre Kaar. Naar Bonden har Penge, har alle Penge. Vort Parti fører en Samfundspolitik, der vil Ret for alle, og Uret for ingen. (Stærkt Bifald).

Godsjeer Junker forsvarer Venstre.

Godsjeer Thomas Junker: — Det var mig en Glæde at høre min gamle Ven Hartel fortælle gamle Minder. Jeg har ogsaa et Minde, Hartel. Kan du huske, da vi to var enige om,

at L. S. ikke skulde optræde som politisk Parti. Vi talte dengang med mange Mennesker og fik talrige Opfordringer fra den ene og den anden Side. Du vandt dig en Position, som ingen misundte dig, men da brugte den som Springbrødt ind i Rigsdagen. Jeg har altid været mod et særligt L. S.-Parti. Og naar L. S. som laglig Bevægelse i Dag ikke er saa stærk, som jeg kunde ønske, skyldes det disse særlige L. S.-Partier paa Rigsdagen, først de Uafhængige, senere Frie Folkparti og nu Bondepartiet, som da — udslykdyt jeg siger dig en Kompliment — er den dygtigste Repræsentant for.

— Venstre er et Folkparti. Det er Grundforskellen mellem jeg og os. Venstre ønsker Samarbejde med andre Samfundslag og Landbrugets Ligestilling — og ikke blot en Smule Klovsvejshjælp eller Sandfløjthjælp. Tror I ikke, det var bedre, i Landmænd, der her er til Stede, at vi Bonder rettede Skytse

mod Regeringen, i Stedet for at rette det mod os selv. (Bifald).

De gamle Partiers Mænd dukker sig.

I den paafølgende Diskussion deltog en lang Række Landmænd, en enkelt til Fordel for Nazismen, langt de fleste til Fordel for Bondepartiet, og kun en eneste til Fordel for Venstre, og det til Trods for, at der var en fremtrædende Venstre-Landstingsmand til Stede og talrige Venstre-Tillidsmænd, deriblandt flere tidligere Folketingskandidater.

Der blev fra mange Sider rettet en skarp Kritik mod Venstres formættelige Passivitet, mod Venstres Medvirken til Socialreformene etc.

Sandsynligvis var dog Flertallet i Salen Venstremænd (en lokalnok Mand mente, at i alt Fald de tre Femtedele var Venstremænd), men det var her, ligesom det andre Steder har været Tilfælde, at Man har indtrykket af, at de gamle Partiers Mænd dukker sig

MANDEN, DER TOG KONSEKVENSEN

Folketingsmand Svend Nielsen tilstillede i Anledning af, at han udttraadte af Rigsdagen, Ritzaus Bureau følgende Begrundelse herfor:

Gennem mange Aars Rigsdagsarbejde har jeg Gang paa Gang haft Lejlighed til at se, et Bonderne ingen betydende Indflydelse har paa Lovgivningen, saa længe de staar delt i en 5—6 forskellige Partier, som i Almindelighed modarbejder hinanden. En saadan Tilstand er en Ulykke for dansk Landbrug, og det kan kun ændres, hvis Bonderne samles i et enkelt, stærkt og forhandlingsdygtigt Bondeparti, som vil arbejde i god Forstaaelse med Landbrugets Andelsammenslutninger.

Det er min Overbevisning, at en saadan Samling er nødvendig, for at Bonderne kan naa frem til Ligeret og Ligestilling med andre Erhverv i vort Land, og derfor vil jeg tilraade Bonderne at samles om Bondepartiet.

Men da jeg er opstillet af Venstres Organisation i Grenaa-Kredsen under en Forudsætning, som er uforenelig med Tilslutning til Bondepartiet, har jeg anset det for rigtigst, at jeg gaar ud af Folketinget.

SVEND NIELSEN.

Svend Nielsen er som bekendt opstillet som Bondepartiets Kandidat i Norre-Sundby.

Venstre betyder Stemmespil.

Atter gøres fra de gamle Partiers Side det velkendte Forsøg paa ved Snakken om Stemmespil at nære Folk til at stemme mod deres Overbevisning. Hvor forloren denne Tale er, dokumenterede Bondepartiets Ordførere ved den afsluttede Finanslovbet, Hr. J. S. Fogel, der efter Rigsdags' dende Sp. 5017 bl. a. udtalte ifølgende:

Ved sidste Valg spildte Venstre paa Grund af den halvprivilegerede Valgordning ca. 50,000 Stemmer, Stemmer, som overhovedet ikke kom noget Parti til gode ud over, det at det gavrede Regeringspartiet, at Oppositionen spildte saa mange Stemmer.

Alle Venstremøtter i Aarhus Amt, i København Amt, i København Amt, i Ribe Amt, paa disse Steder kunde Venstre lige saa godt være blevet hjemme. Medens Venstre saaledes spildte 50,000 Stemmer, fik vi 5 Mandater paa 52,000 Stemmer. Og selv om alle vore Stemmer var lagt til Venstres — hvilket i sig selv var en Umulighed, da Venstre

sikkert ikke vilde have faaet 10 pct. af dem — vilde Venstre kun have faaet 2 Kredsmandater og 1 Tillægsmandat mere, altsaa ialt 3 flere, medens vi sidder med 5. Jeg tror derfor, at det vilde være klogt, om man lod Talen om Splitte-tilsætare.

Konsekvensen er, at Stemmer paa Bondepartiets Kandidat, Proprietær Hartel, sikker, at virkelige Landbrugsinteresser kan blive varetaget i en kommende Rigsdag, hvorimod Stemmer paa Venstres Kandidat simpelthen gaar i Brok-kassen.

Stannings tidligere Sekretær, Kontorchef Henry Stjernqvist, har bedømt Valgchancerne i en Kronik i „Social-Demokraten“ den 27. ds.

Han erindrer om, at Venstre i 1935 fik en uberegtiget Fordel og siger ydligere: „Som Landet ligger, maa man dog vel regne med, at BONDERTIET ogsaa ved dette Valg vil gøre Indbly i Venstres Rækker; og hvis saaledes var Eks. 10 pct. eller 30,000 af Venstres Stemmer gaar til Bondepartiet, vil Venstre herved miste 5—6 Kredsmandater og for første Gang melde sig blandt de øvrige Partier, med fair Andel i Tillægsmandaterne.

Gunnar Fog-Petersen:

En Rigsdagskollega bedømmer Hartel.

.... Ved de sidste tre Aars Bondestævner, 1935 paa Amalienborg Slotsplads i København, Aaret efter paa Rønge Mark mellem Randers og Viborg og 1937 paa Skamlingsbanke har Hartel været Stev nærges Dirigent, og det kan ikke nægtes, at han har klaret sig godt fra den Opgave.

Det har jo ikke været for at synge Lovsange til Ære for det bestående Samfund eller dets Regering, at Bonderne er stævnet sammen fra alle Landets Egne nu tre Aar i Træk; nej, man kom for at protestere, rejse sine Krav — og for at true. Man vilde vise, hvor mange, der kom, naar Landbrugernes Sammenlutning kaldte, og man vilde gensidigt ved Massopbud styrkes i Troen paa, at Landbruget dog var en Magt, om dets Mænd kunde finde hinanden i en Jasttonret Sammenlutning. Møderne talte ganske naturligt urolige Elementer blandt de mange Tilhørere, og der var barske Roster, som krævede Ytringer fremført, der havde Oprørers Ild og brugte voldsomme Ord.

Hartel forstod at lede den megen Paagaenhed og de stærke Krav ind i Resolutionen, der hver Gang var præget af hans solide Dannelsen uden derved at miste Saft og Kraft. Han indledede med at sende Kongen et Telegram, han glemte ikke et Øjeblik, at det var Dannebrog, Folkets Jælls Mærke, der vøjede over hans Hoved, og han bidrog mere end nogen anden til, at Møderne fik et Forløb, som vel ikke fuldt ud stemte med danske Bonders sædvanlige Vurdering af Mødekultur, men som dog enhver, der er førtrolig med dansk Folkedoms bedste Egenskaber, kunde vedkende sig. Det var hans Form, som sejrede over den megen Formløshed, som ved saadanne Leflighed kommer til Ytring. Hartel er nemlig i enestaaende Grad en Formens Mester. Hans Tale er rolig, jævn i sine Bevægelser, behersket; Organet klangfuldt, Sprøget rent, Stilen enkel. Det er, som havde Latinens kølige Klarhed gennemtvunget hans danske Maal og forlenet vort jævne Modersmaal med sin rønde Holdning. Han løber ganske vist den Risiko, at den megen Formfuldenhed gør Tælen livløs og kedelig, og han har vel ikke altid sejlet sin Skude helt fri af dette Skær. Dog han er levende nok og naturlig menneskelig i sin Færd.

Gunnar Fog-Petersen: Vor Regering og Rigsdag).

Proprietar Axel Hartel kundgør Bondernes Resolution foran Kongens Residens-palæ paa Amalienborg.

BONDEPARTIET MANIFEST

- Som foreløbig Arbejdsprogram opstilles følgende Punkter:
1. Genindførelse af Eksportlivernes Ejendoms- og Dispositioneret over den udenlandske Valuta, som hjemføres for dansk Produktion og Arbejde.
 2. Ligestilling for Erhvervene i Henseende til Indtægts- og Skatteforhold, saaledes at den nuværende uretterlige Mindreindtjening og Merbeskatning for Landbrugets Udover bringes til Ophør, og Ret for Landbruget til at opnå sine naturlige Eksportmuligheder.
 3. Indførelse af et saadant Penge-, Rente- og Skattesystem, at den nuværende Udhytning af Arbejde og Produktion gennem Stats- og Kapitalmagt umuliggøres.
 4. Ændring af det økonomiske og moralske uledende Understøttelses-system, saaledes at produktivt Arbejde træder i Stedet for Understøttelse, bl. a. derved, at Landbrugserhvervet sættes i Stand til at betale sine Arbejdere en tilsvarende Løn som i andre Erhverv.

Jøvrigt tilsliger vi Landbrugets Organisationer og Produktionsforeninger det nøjst mulige Samarbejde med det Formaal for Øje at genskabe og oprettholde Landbrugets økonomiske Ligestilling med de andre Erhverv, og vi rækker Haanden ud til alle Enkeltpersoner, Organisationer og Partier, der vil samarbejde med os i de Formaal, vi har sat os, og som er enige med os i en eventuel Anvendelse af Landbrugets Produktion til Opnåelse af disse Maal. Men vi er lige saa rede til Kamp mod alle, der skjult eller åbent vil søge at forhindre os i at naa disse Maal.

Vi opfordrer alle, der direkte eller indirekte er henvist til at leve af den danske Jords Udbytte, til at tilslutte sig Bondepartiet for at skabe Samling om Partiets samfundsmæssige og nationale Opgave, og vi paapeger overfor andre, der mener at have modsatte Interesser, at med vort Lands hele økonomiske Opbygning vil den Politisk, der tager rimelig Hensyn til det bærende Erhvervs Tørn, ogsaa være de eneste rette Samfundspolitiske.

Bonden i Spekulationens Vold.

Naar de yngre Slægtled taler om gamle Dage, saa gælder det Tidspunktet fra Aahtuendredskilret til Verdenskrigens Begyndelse.

Der er sikkert mange, der spørger sig selv: Hvad var egentlig Aarsagen til, at alt var saa godt dengang? Svaret er saa ligetil: Dengang havde Bonden Penge, dengang gik Bonden og han s Folk til Arbejdet med Glæde, dengang kunde Bonden sætte Arbejde igang. Dengang kunde det betale sig at dyrke den danske Jord.

Ju — det var dengang; hvor langt anderledes ser det ikke ud i Dag! Arbejderne gaar ikke længere til Arbejdspladsen, men til Kontrolstøbet, Haandværkeren har ingen Svende paa Værkstedet, og hos Bonden lyder Sangen ikke længere ud over Agrene; det gamle Sind er borte, ved Mundvigen sidder et bittert Drag.

Der findre mig ihu nogle Lnier, og de lyder:

Nu ruger Marked igen om Lande, og Bonden trækker fra Dag til Dag, hans Trin er tunge, træt er hans Pande, og han nu plages af Tvivl og Nag ...

Disse Ord er den dystre Sandhed om Nutiden.

Og hvad er saa Skyld i alt dette? Regeringen! Naar man. Vel skal det indrømmes, at Regeringen til enhver Tid har Ansvaret for, hvad der sker, men Regeringen kunde aldrig have kørt Bonden saa langt ud i Uføret, hvis Partier Venstre havde kendt sin Besøgessted.

Husk Venstres Minister Bygskov, der skrev: Gaar der nogle Hundrede Haandled og Landmand fallit, kan det være trist, selv om det for Samfundet er godt, at de gaar! Dette er smukke Ord, tal af en Mand, der er valgt af Bonden. Nu blev det ikke ved nogle Hundrede, nej — der gik 35,000 Landmænd fra Hus og Hjem, og tilbage søjler 78,000 Landmænd, som intet ejer.

Ved Geldssanerlingen viste Venstre et aabent Forræderi med Landbruget, I det Venstre er den direkte Aarsag til, at den fattigste Gruppe af Landmænd gennem Kunstbødderne maatte aflevere 2 Millioner Kroner til Spekulanterne. Husk dette, naar du staar med Stemmesedlen i Haanden den 3. April!

Haabsløshed ruger endnu over Tusinder at Hjem. Skal vi bort fra denne Elendighed, skal der rejses et Værn om Bondens politiske Interesser ogsaa paa Tinget, et Værn mod Udhytning og Mængdebrug. Et saadant Værn kan kun rejses ved den 3. April at stemme paa Bondepartiet.

Em. Kristensen,
Ringsbjerg.

ALENE BONDEPARTIET TAGER NATIONALE HENSYN.

Repræsentanter for Bondepartiet i den sønderjydske Storkreds har ved et Møde paa „Folkkehjem“ i Aabenraa vedtaget følgende Udtalelse:

Efter at Forhandlingen om Samarbejde til det forestaaende Valg er alvist af Venstre og Konservative, har Bondepartiets Repræsentanter af nationale Grunde endtemindt besluttet at opstille Peter Nielsen, Defra-Mand, som Bondepartiets Kandidat paa Venstres Liste i alle 7 sønderjydske Opstillingskredse.

ØNSKER VI DANSKE HJEM

Men saa maa vi ogsaa huske paa, at Socialdemokratiet aabent gaar ind for Statens Overtagelse af Produktionsmidlerne — derunder først og sidst Landbrugerhvervene. Den socialistiske Ordfører Hartvig Frisch' berygtede Dødsdøkket-Tale var et af de mange Beviser for, at den rene Marx-isme driver Regeringen.

"Ordningerne", som et svagt og raadville Venstre har Medansvar for, viser den opmærksomme Iagttagelse, at Socialiseringsbestrebelse er godt igang.

Ikke engang Ejendoms-katte er vi Regeringen være med til at nedsette.

19. Januar faldt der i Folketinget en Replik, som er god at faa Forstand af. Det var den socialdemokratiske Landbrugs- Ordfører, Hr. Smørum, der udtalte:

"Det vilde ikke kunne hjælpe, at man tror, der kan røres ved Ejendomskatte; disse Skatter er en Prioritet, de besiddelsesløse har i Danmarks Jord, og Arbejderpartiet vil ikke gaar med til at slippe denne Prioritet. Vi vil ingen Lettelse til Fordel for Privatkapitalen."

Denne politiske Udtalelse viser med al ønskelig Tydelighed Værdien af Statsministerens Skydebane- og Tivoliløfter.

Staaing er saa fliffig, at han ikke har kastet Masken, Hr. Hartvig Frisch og Hr. Smørum vilter usimkelt frit med den røde Fane.

KUN BONDEPARTIET ER I STAND TIL AT VÆRNE DEN DANSKE BONDES HJEM OG ARBEJDE.

Hvorfor netop Bondepartiet!

Hidtil har Staaing og hans radikale Følgesving kun altfor villigt lystret Fagforeningernes Pisk, og der er intet som helst Haab om, at dette Forhold vil ændres. Bysarbejderne er umuliggjort den dirigerende i dansk Politik. Selv de seneste Dages Begivenheder viser det tydeligere og tydeligere.

MEN, Bonden er ikke længere til Sinds at lade sig kue dybere end i Trældommen for den herskende Lønarbejderklasse. Og vi vil ikke afvente Arbejdsledsheds Selvmord. Den vaagne danske Bonde er sig sin Part i Folkets Villie bedst.

Og netop Bondens Part i Folkets Villie maa blive den afgørende Faktor i den kommende Tids Udvikling. Bondens Villie udløses kun i Handling ved at stemme for hans eget Parti, for Bondepartiets Kandidat — til Værn for Hjemmet, til Fremme af Landbrugerhvervet og derved til Gavn for hele Folket.

DUER LANDMAND, har Ansvaret for Hjem og Danmarks Jord, da har læst Bondepartiets Program (her Side 2), du er i Hovedsagen enig med os — hvilken Landmand er ikke det? Men du kvier dig maaske endnu ved at give din Stemme til et ret nyt Parti, du føler endnu for din gamle Paribaas.

Tag nu Standpunkt — o gler at tale med den nye Tid, giv den din Stemme, støt det maaltvistede Bondeparti.

Du har vel næppe glemt de Skuffelser, Venstre har budt sine Vælgere, men læs nu aligevel engang Listen igennem:

VENSTRES SYNDERREGISTER

er langt og træt. Den danske Bondestands økonomiske Tilbagegang følger Venstres Fejlgør Skridt for Skridt.

Vi kan nøjes med at erindre om følgende 13 mørke Punkter:

1) Venstres Medvirken ved Kronens Parioring 1924—25. Den senere Venstreminister i Bykøvs "ulige Krone".

2) Kronen gøres under Ministeriet Madsen-Mygdal gældindløselig i 1927.

3) Madsen-Mygdal giver Stødet til Valdecentralens Oprettelse i 1931, og selv efter Valget i 1932 fortsætter Venstre med at stemme for denne Lovgivning, der giver Nationalbanken Ret til at ekspropriere Landbrugs Valuta til en Underpris.

4) Venstre bekæmper Vald. Thomssens indføire Forsøg paa at faa en Udrensning indenfor Statens Kreatureportsvalg.

Vi minder ogsaa om Madsen-Mygdals Angreb paa Møllekæbbeholdelsen i 1933 og Dr. Krags Forsøg paa at svekke Valutaaktionen ved at kalde den en "Udforing med Samfundet".

6) Venstre udelukker i 1935, støttet af de Konservative, Tusinder af fattige Landmænd, der ikke har kunnet adrede de meningsløse kommunale Skatter, fra at ligg Stemmer ved Amtsraadsvalget.

7) Den 1. August 1935 fremføres Bondepartiets Krav paa Rigsdagen af Vald. Thomssen; men ogsaa Venstre er med til at stemme dem ned.

8) Venstre gaar imod Løven om Danmarks Nationalbank, men modtager desuagtet de velløvede "Ben" i Bankens Ledelse (Hr. Himmelstrup og Hauch fra Flinders).

9) Venstre stemmer imod Bondepartiets Forslag om en 10 pct's Valutaafgift til Fordel for Eksporten.

10) Venstre forligger Grundforbedringsloven ved at faa kontante Laan ændret til Obligationer med Kurstab.

11) Venstre forligger Gældsansæringloven paa samme Vis og faar de første Aars Rente forhøjet fra 1½ til 3 pct.

12) Venstre stemte ved Lockoutlovens Behandling imod Bondepartiets Forslag om en Forhøjelse af Støttingens

DE GAMLE HERRER: Hallo, De dér! De gaar den gale Vej!

26.

13) Venstre har alle Landbrugets Kampsituationer gjort Front med L. S. og taget Afstand fra Landbrugets Adkomst til Anvendelse af faglige Magtmidler for at naa frem til økonomisk Ligestilling.

Maalet er fuldt

Det er i Nøden, man skal kende sine Venner, og i Nøden svigtede Venstre, og derfor udtalte Sv. Nielsen at Partiet og anbefalede Bonderne at samles om Bondepartiet, thi "Bonden har kun faa virkelige Venner paa den danske Rigsdag".

DE RAAVDILDE KONSERVATIVE.

De Konservative har paa sin Vis en hæderkædet Fortid som Landbovenner. Men hver ser vi nu virkelige Udslag af Partiets Evne til at føre Bondens Sag frem?

Der er ikke engang nu op imod Valget fremkommet konservative samtlige Forslag til Løsning af Landbrugskrisen, og hvem er de Konservative?

Er det den venessale og forvirrede Grundlovsperimentator Christinas Møller, er det den inkarnerede Instrimand Drachmann, eller er det Præsten A. m. b. y, som talte den 15. November i Folkeetinget og sagde: "Det at være Landarbejder i Dag er et Helvede" og som samtidig påkaldte embedsmæssig Ledelse af Landbrugets Arbejdsledelsesopgørelse!

Bonden kan i Dag indse, at embedsmæssig Ledelse, Tjenestemandens Lønforhøjelse og Byerhvervenes Særinteresser ved sagten er det eneste, der endnu kan samle det i Dag saa sorgeligt raadville og faktisk sprængte konservative Parti!

De Konservative har ganske vist Landbrugsrepræsentation i deres Midte, men til Trods herfor har Partiet ikke formaaet at blive enige om et Landbrugsprogram.

DE RADIKALLES SKÆBNEVANGRE FEJLTAGELSE.

Den store, sunde og smukke Tanke "Eget Hjem paa egen Jord" har danske Radikalerne udsat blindt og med saadant Resultat, at Husmanden i Dag maa stræbe i 8—14 Timer for en ussel Daglon af gennemsnitlig 2,38 Kr. (imod Industribedjærens ca. 10 Kr. og de kommunale Landarbejdere ca. 8 Kr.). Og Husmandens Familie faar 50 Øre — nioghalvtreds Øre — for sit Sid Daglang.

Dette har den radikale Udstyknings- og Landbrugspolitik fort med sig. Den samme Politik, der, for at nævne et Eksempel af nyeste Dato, lader Samfundet betale flere Millioner Kroner for at faa oprettet 100 nye Husmandsbuings langs Limfjorden, Mølløner, Husmanden selv skal forrente. De samme Husmænd, for hvem man har maaget det saa, at de trods alle saakaldte Støtloftoransættninger tynges af langt de største Rentekrav indenfor dansk Landbrug.

Enkelt af Systemets Rigsdagsmænd indrettede sig tilslid med Nationalis paa Rigtets Borg.

Tænk blot den Tanke til Ende, at der skulde redest op til alle 225 Tingmænd. Hvis hver siger, at Landbrugsraadets Præsident, Venstre-Landsdagsmanden Hauch og enkelte andet skal have Særretigheder.

SOCIALISEREDE, naturligvis gør vi ikke!

EN KLOG GAMMEL MANDS ORD.

Venstre har ikke længere Rod i Landbstanden.

Som gammel Venstremænd beklager jeg meget det i sin Tid saa stoute Venstreparti, der gennem et Par Meneske-aalder har ført en virkelig demokratisk Politik med lige Skel og Ret til alle Sider, men nu saa aldeles har svigtet Landbstanden, hvad der er saa meget mere ulønstaadig, som Venstre oprindelig er udgaet af det gamle „Bondevenernes“ Parti.

Landbørnes jævne og retsindige Tankegang er ikke alene i Danmark, men overalt det afgørende for Samfundets solide og rolige Udvikling. Saa længe, der stod Mand som Berg og J. C. Christensen i Spidsen for Venstre — ogsaa Horup skal nævnes —, gik vort Land fremad i en rolig og solid Udvikling.

Bellaahj-Udstillingen viste Bondens dygtige Arbejde, der viste, at han mere end tredobbele Udbyttet af den danske Jord, frenstillede Verdens fineste Smør og Flæsk og tildeels Ost og Frø og derved skabte Betingelser for et Udsvejt for den samlede danske Befolkning som faa Steder i Verden; men trods dette har man ved et slet Regeringsstyre gennem de sidste 25 Aar været i Nojse om Husmand som Gennemsnit man nøjes med 12 a 1300 Kr. aarlig og en Gaardmand 1800 a 2000 Kr., simpelthen fordi man modarbejder, at Landbruget faar Ligestilling med de andre Erhverv.

Ser man da ikke, hvor vi glider hen, hvis Bonden ikke sørger for at faa mere Indflydelse paa Lovgivningen! Venstre kunde fremdeles have været det store Mellemparti, hvis det ikke havde svigtet sit Kalde i det afgørende Øieblik. Største Partet af Forerne er blevet Mænd, som ikke har Rod i Landbfolkingen, og som kun synes at skabe sig en god økonomisk Spilling. Naar Mand som Hr. Kræg og Elbe-berger nu ønskes valgte, er dette kendetegnende for, hvad man kan vente af Venstre.

Kun Vt Parti paa Rigsdagen, Bondepartiet, har paa en saglig og dygtig Maade talt for Landbørnes berettigede Krav, og de har ikke alene paavist disse Kravs Berettigelse, men har stillet velmotiveerde, gennemgribende Forslag, som alle paaaar at Par mindre Forslag, man blev nødt til at slippe igennem, er blevet mestløst — ogsaa al Venstre. Saa nderigt, som jeg kan, henstiller jeg til mine Standsfæller at stemme paa Bondepartiet ved det forestaaende Valg. Ogsaa Møllestandens i By og paa Land, sine Haandværkere og Haandled, vilde vist gøre klogt i at støtte dette Parti; vil den gamle Sætning: „Naar Bonden har Penge, har alle Penge“, gælder vist i nogen Maade endnu. Selv Arbejderne er ved at blive træt af det socialisteiske Styre. Vel har de faaet Lønningerne forhøjet, men samtidig er det meste af det, de skal købe, næsten steget i samme Forhold.

Chr. Vestergaard.

ver, „den vil komme til at staa som Mønstet paa effektiv og magtfuld Valgpropaganda“.

STADIG STØT FREMAD.

Vejlste: Det kan være skralt nok med Tilslutningen til Valgmoderne i denne Omgang. Et Sted er man dog altid sikker paa, at der møder mange Mennesker, til Valdemar Thomassens Valgmoder.

Der staar stadig Gny om Bondepartiets Formaad, og hans Moder viser stot Fremgang; det er en usglig Begivenhed herovre, at tidligere Medlemmer af andre Partier staar frem og melder sig under Bondepartiets Fane.

FYN VIL TÆLLE DENNE GANG.

Svendborg. Bondestævnet i Odessa samlede ca. 60.000 Deltagere. De fynske Slagterier gik for fuld Musik ind i Erhvervsudvalget; alene dette var Indicier nok til, at der ogsaa er stor Stemmemængde paa Fyn, og herfra hører vi nu, at Kandidaten, Forpagter, Landbrugskandidat Viggo Kristensen, Elisalund, samler usventet mange, og det skal nok lykkes fynske Bønder at sætte deres Præg paa Dagen den 3. April.

LANDBRUGSMINISTEREN OG SKYLDEN FOR M. & K.-KATASTROFEN.

Herrning. Ejeren af „Danmarks bedste Bondegård“, Folketingsmand Jøns Thomsen, er saa sikker som jens paa Gevald. Han tager i disse Dage droje Tag med den, der burde være dansk Landbrugs Forstemand, Hr. Bording, og Bondepartiets Kandidat paaviser bl. a., hvorledes Landbruksministeren ved at afvise den danske Vaccines Fader, Dr. Sven Schmidt, har et skæbnesvangert Ansvar for, at Bløddere i Danmarks Besætninger blev angrebet af M. & K. — ligesom han har Ansvar for, at kun et skæbets Miniimale blev udbetalt de ramte Landmænd i Erstatning.

FØRSTEMAND I LANDBRUGS-ORGANISATION — BONDEPARTIKANDIDAT.

Norre-Sundby: De nok saa stærkt omtalte Dødstokker riegede den Dag, den landskndte Organisationsmand Svend Nielsen nedlagde sit Mandat som Venstres Følleingsmand. Han holder nu Møder i Norre-Sundby, hvor han paaviser, at Venstre har forøret Socialdemokratiet Lov, der har gjort Venstres egne Valgere flittigere.

„Min Plads er blandt Bønderne — siger Svend Nielsen —, og Bønderne skal nok væge ham! Staanlig har glemt, at Bonden hører med til Folket. — Valget skal vise ham Sandheden.

ROD REGN OVER DANMARK.

Man kan lide Socialdemokratiet, at det gør noget for at søge at overbevise Valgerne om, at den fordrejede Socialisering vil gavne Danmark. Bladet „Social-Demokrater“ opger med Støthed, at det sender 5,820.000 Tryksager ud over Landet. Ca. 6 Miljoner „Sandhedsaktive“.

HARTVIG FRISCH: Velkommen! — Vil De ikke at med Overfrakten?

Stemningen Landet over.

I Mandis Mende har det ikke været en Valgdag, der er blevet imødest med saa stor Spænding som den 3. April. Nye Retningsminder vil omkalfatre Rigsdagen. Ser vi ud over Landet, og følger vi Bondepartiet, faar vi det bestemte Indtryk, at Tilslutningen til Partiets Kandidater er større og varmere, end man i dristig Forventning havde turdet haabe.

Notefører et Par Strejflys:

SKAL BONDEN STADIG FORPORDELES?

Kolding. Den kendte Kommune-mand, Niels Skott, er Bondepartiets Kandidat. De seks Partier holder Fællesmøder, og det anerkendes i alle Kredse, at Skott er den eneste af Kandidaterne som virkelig sigteligt og med Vægt paaviser, hvorledes Bonden og dermed Landdistrikterne som Helhed Gang paa Gang bliver forørdet.

FALDER BRØRSBENT?

Viborg e Amt. Venstren i Viborg Amt samler alle Kræfter, og det er intet Under Proprietær Lund, Kratholm, er opstillet imod Forsnaad for Venstres Folketingsgruppe Fren Brørsen, og — skal man domme efter Stemningen paa Møder og Mand og Mand imellem — saa vil det holde mere end haardt for Venstres Ordfører, Lund, Kratholm, gaar frem for Mode, og han, den anerkendte dygtige Landmand, har ganske saebøret Valgerne Tilfæld i usmueligt høj Grad.

MAND OG HUSTRU BØNDEPARTIKANDIDATER.

Randers. Proprietær Lund, Kratholm ved Kollod, er som omtalt opstillet som Bondepartiets Kandidat i Kellerg-Kredsen (Viborg Amt), men ogsaa hans Hustru, Fru Inge Lund, at den politisk kendte Adels-Slæggt, er dybt interesseret i Arbejdet, og hun har medtaget en Opfordring fra Randers Amts-kreds om at lade sig opstille som Kandidat til Folketings.

HUSMODRENE MELDER SIG.

Fru Inge Lund er ikke den eneste Kvinde paa Bondepartiets Liste. Fru Marie Hansen, Gramrod, der allerede er Supplement til Folketings, er opstillet i Lovel-Kredsen. Fru Marie Hansen er kendt af alle L. S.-Folk som den ypperste Agtator for Kvindernes Indtads i den faglge Bevægelse.

SOCIALISTERNE TROR SUKKER-ROER ER KARTOFFELER.

Landbruksministeren Bording har forbergt Selkterordningen i et Propagandahefte: „Valget i Billeder“. Det Billeder, der „snyder“ den høje Ministers Propaganda er betitlet „Rocoptagning“. Et slemt Uheld er det, at Billedet viser Kartoffeloptagning.

Man kan vel ikke antage, at Landbruksministeren ikke kender Forskelt paa en Sukkerroer og en Kartoffel. Hans ansvarlige Partifæller gør det ogsaa ikke.

— Mon det ikke turde give Bagtslag, naar Soc.-Dem. om denne Pisee skr-

Det offentlige betaler Regeringens Valgkampagne.

Hvor længe vil det taalmodige Vælgerfolk finde sig i den Udrygtelse af alle Midler — ogsaa offentlige Midler —, der Dag for Dag kendetegner Socialdemokratiets Propaganda i højere og højere Grad?

I enhver Kommune Landet over, hvor Socialdemokratiet er ved Magten, kan Vælgerne nævne Eksempler paa, hvad anstændige Mennesker maa kalde Misbrug.

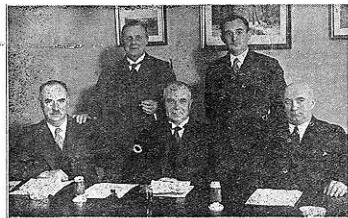
I Dag er Regeringsfolkene naaet et Højdepunkt: Man har udsendt en Valgavis i Anledning af Regeringens 10 Aars Jubilæum med en Tekst der kun overgaaes af disse Dages Staaingsreportage i Soc. Dem., en snobbet og spytslikkende Pantfyrisk, som vilde faa selv Stalin, Mussolini og Hitler til at faa Kvalme.

Naar, dette skal nok give Bagslag, men Soc. egne Folk om det! Vi andre maa derimod rejse en Protest imod, at Valgnummeret, som er paa 32 Sider, og altsaa er en overordentlig kostbar Tryksag, bæres af Annoncer, der i Dets Vedkommende tegnet hos de Millionfirmaer, der skylder Regeringen næsten alt, men en væsentlig Del tegnet hos Stat og Kommune samt hos Institutioner, der er helt afhængige af Regeringen.

Vi nævner Fredericia By, Københavns Havn, Grønlands Styrelse og af Institutionerne Statsanstal en for Livsfor sikring, Landmænds-banken (med Statsaktiemajoritet), Vjuld osv.

De mindste Annoncer i Valgtryksagen er fra Arbejdernes egne Foretagender, men hvorfor skulde disse dog ogsaa betale, naar andre er saa slappe, at de lader sig „tvangsindlægge“ for Betalingen for Regeringens Hurraraab!

Forhaabentlig er det en Fejltregning, naar Regeringen tror paa, at Vælgerne sover saa godt, at de ikke kan lide, naar det Offentlige Kasser læses paa denne Vis!

Siddendes ses Ellbæk-Jessen, Jens Thomsen og Valdemar Thomsen, staande bageved Axel Hartel og L. S. Fogot.

Folketingsmænd jeg kender Jem, Stokkel, som ej kender dem; Ved hinandens Side sat, blev paa Folkets Borg en Skat.

Valdemar er Patriark, fast og sikker, stædig Knark, styrer Flokken som Regent, alle siger: godt bevendt.

Jens har og sin Brors Natur sidder fremmost og paa Lur. Han er Staaings Peppepin, naar han faar sin Fibel ind.

Bønder glæd jer for de Jem, Krisen, den blev mindre slem, kom blot flere slige ind med det rette Brodersind.

Lars Peter Øvrevang.

Hartel roger syntligt op, Hoved har han paa sin Krop. Han er faldt som Dirigent, for sin smukke Form bekendt.

Ellbæk-Jessen er solid, rolig støt og gr' sig Tid. Kløge Ord og sindig Tale gør sig godt i Rigsdagssale.

Fogot bolttrer sig i Tinget, „Rasmus“ har saa ofte ringet, „Sligt et Sprog du ej kan føre, det maa Vælgerne ej høre!“

Træk paa samme Hammel.

De fem Medlemmer af Bondepartiet er de eneste Landbrugsrepræsentanter paa Rigsdagen, der er gaaet ind for Landbrugets Ligeret og for Landbrugets Ret til gennem Organisation uden partipolitisk Skillelinie at arbejde hen til, at alle uanset Brugsstørrelse kan faa en rimelig Løn for Arbejdet, derfor stemmer jeg paa Bondepartiet.

I Særlighed stemmer jeg som Statsurmand paa Partiet, fordi det var Bondepartiet, der først rejste Krævet om den konjunkturbestemte Rente og fik den gennemført for Statsmandens Vedkommende.

Vi lever i en Tid, hvor alle andre betydende Erhverv har organiseret sig i stærke faglige Sammenstillinger, hvorigennem de ved alle lovlige Midler kan sikre sig økonomisk gode Kaar.

Under disse Forhold kan Landbruget ikke længe økonomisk og politisk staa delt i Grupper, større og mindre Brugere, som indbyrdes bekæmper hinanden. Vi maa have den samme Ret og den samme Pligt som andre Erhverv til at danne vor Fagforening og derigennem lævde en lønnende Pris for vore Produkter.

Bondepartiet er det eneste Parti, som anerkender dette, og derfor bpr Partiet paa den kommende Valgdag have Landbrugets Stemmer, uanset Brugsstørrelse.

Niels Syvst, Statsurmand, Glæse.

DEN NY KANDIDAT.

Landbrugskandidat, Gaardejer og Sogneradsformand Gudmann Petersen, Faarevejle, er født den 12. Februar 1895 i Brent, Asminderup Sogn. Gik i Aarene 1913—18 paa Ry og Askov Højskole samt Landbrugsskolen i Korinth. Efter afsluttet Uddannelse paa Landbohøjskolen var han 1921—22 Lærer paa Tuse Landbrugsskole. I 1923 vendte han med Kobet af Ravnsbjerggaard i Faarevejle tilbage til det praktiske Landbrug. Hans Standsfæller fandte hurtigt Tilfæld til den kundskabrigte, pligtfuldende og stillerdyge Mand med det paa samme Tid hensynsfulde og bestemte Vissen og valgte ham ind i Faarevejle Mejeri- og Ødslerreds Landbrugsforening. Han er Formand for den landbrugsfaglige Ungdomsskole og fra 1937 Formand for Faarevejle Sogneraad. Han har i Tidens Løb gjort et stort Arbejde for L. S. og J. A. K. i særlig traadte han kan frem under Junker-Striden og ledede det Udvalg, der havde til Opgave for Holbæk Amts Vedkommende at genoprette den Skade, Junker havde tilføjet sin gamle Organisation. Arbejdet lykkedes, og dets Udførelse var Vidne om Gudmann Petersens Mod, Ulykkeligt og Trofasthed.

Marts 1939.

A. Hartel.

Hvad nytter Folkeforbundet os?

Ved det politiske Møde i Kong indrømmede Folketingsmnd. Himmelstrup, at Hartel var den første, som paa Rigsdagen havde rejst Krævet om Danmarks Udmeldelse af Folkernes Forbund.

Enhver kan i Dag med den nuværende Magtgruppering se, hvor truende Situationen er, og hvor ubetinget nødvendigt for os at iagttagte den strengeste Neutralitet. Og da en stor Magtgruppe (Tyskland-Italien), som Danmark skal staa i et redeligt neutralt Forhold til, ikke er Medlem af Folkeforbundet, maa Danmark for ikke at risikere Sanktionstiltagelser som overfor Italien i 1935, ud-

melde sig af Forbundet og spare Tid og Penge.

I 1935 var Bondepartiet det eneste, som stemte mod at give Hr. Munch Fuldmagt til at iværksætte Sanktioner mod Italien. Og Tiden har givet Bondepartiet Ret.

Folkeforbundet har ganske enkelte Funktioner af rent administrativ Natur, civilretlige, statistiske og alment oplysende, som det vil være rimeligt at bibeholde under en eller anden Form; men kun faa Mennesker i hele Verden kan ikke indse, at Folkeforbundet har spillet Fallit som Magtfaktor, og blandt disse er, sørgeligt at sige det, Danmarks Udreningsminister.

DE RENE LINIERS GRUNDLOV.

Viertrætte af Christiansborg, trætte og modløse, fordi politiske Studchandler med Kanslergedeforliget som Eksempel giver slette Resultater, trætte, fordi Sammenblanding af personlige Interesser og offentlige Formaal svækker, først og sidst trætte, fordi Grundlovens klare Bud om Adskillelse af den lovgivende, den udøvende og den dommende Magt daglig sidde overhørigt.

★

Det er beskæmmende for det danske Folk, at der i den Tid, vi har haft den saakaldte frie Forfatning, altid har været Strid om selve Forfatningen.

Da Regeringspartierne efter Erobringen af Landstinget i 1936 ikke længere havde de to store Synedebuk, og man ved det forstaaende Folketingsvalg nødvendigvis maatte have noget andet at tale om end Arbejdslosheden, Landbrugskrisen og Dyrtdi, rejste man paany Striden om Forfatningen.

Og havde man saa valgt den lige Vej: Landsstingets Afskaffelse og Etkamerssystemets Indførelse, havde der dog været nogen Mening i Forfatningsnastyret. Men i Stedet for rent Etammer fik vi et vidunderligt Stykke parlamentarisk Gummiislikom: den forenede Rigsdag = 1 Kammer og en opdelt Rigsdag: Folketing og Rigssting = 2 Kamre.

Man ser, hvorledes eet Ting er lig med to Ting og to Ting med et Ting, og mange fristes til at sige, at det hele er ingenting.

★

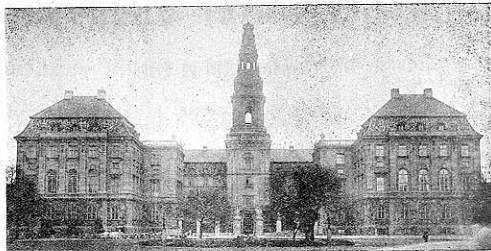
Alene Bondepartiet kræver de rene Liniers Grundlov, og dette Krav er blevet knæsat ved Folketingsgruppens Ændringsforslag til Grundlovsforslaget. Ændringer, der atter vil blive aktuelle, naar Folketingsafstemningen haarsveget Forligspartierne m w m w w Forligspartierne.

Bondepartiet kræver, belært af de Erfaringer, den menige Vælger kun alt for godt erindrer, bl. a.,

at Ministre kan tiltales for deres Embedsførelse af Kongen eller en Treddiel af Rigsdagens Medlemmer,

at Forvaltningen ikke maa overdrage nogen at handle for Statens Regning, naar den paagældende samtidig driver privat Virksomhed indenfor samme Omraade,

at Vælgerens ligelige Representation sikres yderligere, og

at Adgangen til Folketastemning lettes,

at Retsplejen og Anklagemyndigheden skal være uafhængig af og hver især adskilt fra Forvaltningen, og

at Ejendomsretten sikres gennem en virkelig grundlovsmaassig Domsbeskyttelse.

A fulgørende Betydning er det, at Bondepartiet naturligvis ogsaa kræver de rene Linier i Statens Forhold til Kirken, og det ligger i Folketingsgruppens Forslag:

"Folketikkens Forfatning ordnes ved Lov.

Ændringer i Kirkens indre Forhold kan kun gennemføres med Tilslutning fra Landets Biskop-

per og Repræsentanter for Menighedsraadene.

De til Folketikkens henlagte Midler, saavel som de tilgaaende Værdier maa ikke finde Anvendelse til andre Formaal end saadanne, hvortil de er tilvejebragt".

— Denne Affattelse af Kirkeparagraffen vandt Tilslutning under Grundlovsdebatten — paa tværs af Partierne.

Bondepartiet vil ikke være med i et Spilfægtteri om en Rigsdag, der er en Bastard af Junigrundloven og fremmet System. Vi gaar ind for det rene Etkamerssystem, et System, hvortil 83 pCt. af Rigsdagens Medlemmer i Virkeligheden bekendter sig.

Grundloven kan ikke vedtages

Paa Rigsdagesamlingen sidste Dag opstillede Bondepartiets Ordfører, Jens Thomsen, et opsigtsvækkende Regnestykke, idet han gjorde opmærksom paa, at 83 % af Rigsdagens Medlemmer, Socialdemokrater, Venstre, en Del Konservative, Radikale, Bondepartiet m. fl., i Virkeligheden staar bag Kravet om et rent Etkamerssystem. Man maatte derfor, sagde J. T., formode, at Befolkningen er omtrent ligeledes indstillet, og at Forslaget derfor maa lide en krank Skæbne ved Folketastemningen.

★

Bondepartiets Ordfører tastslog saaledes, at kun 17 % af Rigsdagsmedlemmene, naar alt kom til alt, gik ind for Forslaget, der, som han tydelig sig, var Frugten af et unaturligt Ægteskab imellem Regeringen og Christinas Møller.

★

Det mindst lige saa opsigtsvæk-

kende, som skete ved dette Møde, var, at den konservative Korsgaard, almindelig anerkendt som en af Rigsdagens fineste Regnemestre, stod op og erklærede, at han naturligvis ikke var i Tvivl om, hvorledes Sagen vilde gaa paa Rigsdagen. Der var maaske heller ikke nogen Aarsag til at frygte Valgene, men han sølte, at der ikke stod noget stort Folketkrav bagved Onsket om Grundlovsændring, og han var ikke sikker paa, at det blev muligt at samle 45 % af Vælgerne omkring Grundlovsforlaget.

★

Vi skal ikke til Folketastemning endnu, men Vælgerne gør klogt i at erindre, at Forligspartiernes Mørkelægningssøvelser har afstedkommet Vedtagelsen af et Grundlovsforslag, der intet byder Folket hverken af godt og prøvet eller af nyt og atraaværdigt.

Da Bondepartiet kom.

Den 5. Maj 1946 dannedes det første danske Bondeparti under Navn af „Bondevænerens Selskab“ og med det Formaal at virke for „Bondestandens Fejlgærelse og tilbageborgerlige Ret med de andre Samfundsklasser“.

Nu — omtrent 100 Aar efter — har Forholdene i Danmark udviklet sig saaledes, at Danneelsen af et nyt dansk Bondeparti med samme Formaal er absolut paakrævet.

I Henhold til Vedtagelsen paa Aarhusveed den 10. December 1938, hvor 800 jydske Bønder opfordrede Landbrugets Repræsentanter paa Rigsdagen til, ligesom de selv havde gjort det, at ligesom sig for alle hidtidige selskabsrettede Partidannelser og medvirke til Danneelsen af et Bondeparti, har Mødevalget forhandlet med de Landbrugsrepræsentanter paa Rigsdagen, der har givet Tanken om et saadant Partidels Tilslutning og paa et Møde i Aalborg den 16. Januar 1939 blev det vedtaget at proklamere Bondepartiet.

Kort efter vedtog Det frie Folkpartis Rigsdagsgruppe at indmelde sig i Partiet og tage Navnet „Bondepartiet“ op. Det første vigtige Udslag af denne Handling var det, at den agtede og landskendte Landforeningsmand, Folketsmand Svend Nielsen, indmeldte sig af Partiet Venstre med den maanedige Motivering, vi har airtlykt paa Side 2 her i Bladet.

En Hevendelse til de gamle Partier fra Bondepartiets Ledere, Peter Pindstrup og Vald. Thomsen, forblev i Realiteten ubesvaret. De gamle Partier bandt deres Medlemmer, Venstre ved et „Stafskop“.

Bondepartiet har nu opstillet Kandidater i de vigtigste af Landets Kredse. Først og fremmest naturligvis de fem Folketingsmand, der med slaaende styrk Dygtighed har varetaget Bondens Tarv, og dernæst en Række Mand, som hver især paa landbrugsagtlig Maade indtager Stilling, der gør dem værdige til Vælgerens Tillid til Mandater i den kommende Rigsdag.

Mænd, der løfter Bondepartiets Krav.

Stillere for Proprietær Hartel og Sogneraadsformand Gudmann Petersen.

I Præstøekredsen:

Jens Peter Andersen,
Tingerup, Ronne.
Rasmus Larsen,
Svenderup, Ronne.
Otul Christiansen,
Svenderup, Ronne.
Fru Kristine Larsen,
Grunderup, Ronne.
Jenny Andersen,
Kongsted, Ronne.
Paafl V. Nielsen,
Haggaard, Ronne.
Lars P. Larsen,
Værlose, Faxe.
Martin Paulsen,
Tolkerup, Faxe.
Th. Nygaard,
Ebbeskov, Faxe.
Anders Andersen,
Jyderup, Faxe.
Joh. Enggaard,
Værlose, Faxe.
Chr. Hansen,
Kindvig, Mern.
Chr. Staer,
Udby, Lundby.
Jens Jensen,
Udby, Lundby.
Niels P. Hansen,
Udby, Lundby.
Verner Kragh,
Skallerup, Vordingborg.
Christian Petersen,
Grumløse, Lundby.
Bendt Hansen,
Mern.
Lars Hansen,
Mern.
Lars Oluf Larsen,
Sageby, Mern.
Hans Petersen,
Kindvig, Mern.
N. C. Andersen,
Allerslev.
Ejser Aunstrøm,
Svanegård, Allerslev.
Niels M. Jensen,
Krymplinge, Bogesø.
Peter Nielsen,
Krymplinge, Bogesø.
H. P. Jensen,
Lillevangsgaard, Vordingborg.
Ulrik Nielsen,
Ellerød, Vordingborg.
Henrik Sørensen,
Ørslev, Vordingborg.
Emil Larsen,
Kindvig, Mern.
All. Christensen,
Mern.
P. Petersen,
Langbjergsgaard, Faxe.
Johannes Jørgensen,
Enggaard, Faxe.
Jens Laurits Jensen,
Buderup, Tappernøje.
Fru Anna Marie Jensen,
Buderup, Tappernøje.

I Storehedingekredsen:

Gdr. Ern. Kristensen,
Ringsbjerg.
Parc. Fr. Larsen,
Spanager.
Gdr. Helge Vejlbæk,
Vedskalle.
Gdr. Jens Chr. Jensen,
Vedskalle.
Gdr. Hans Kildetoft,
Vesterrup.
Husmand P. Christensen,
Spjellerup.
Husmand Rasmus Larsen,
Hærlev.
Gdr. Anders Andersen,
Hellested.
Parc. Jens P. Jensen,
Spjellerup.
Parc. Carl Nielsen,
Herfølge.
Parc. Erik Nielsen,
Helvig Klind.
Gdr. Oscar Eenberg,
Holtug.
Gdr. Chr. Larsen,
Alkestrup.
Gdr. Lars Jensen Jakobsen,
Gevno.
Gdr. Fr. Pedersen,
Killinge.
Gdr. P. Reint. Nielsen,
Taarøje.
Gdr. Hans Andersen,
Smerup.
Gdr. Harry Josephsen,
St. Taarøje.
Gdr. Rasmus Jensen,
Pebninge.
Gdr. Leo Sørensen,
Smerup.
Gdr. Niels P. Hansen,
Himlingeøje.
Gdr. Johan Larsen,
St. Taarby.
Gdr. Jens Jensen,
Vraaby.
Gdr. Jens Chr. Larsen,
Ringsbjerg.
Parc. Valdemar Olsen,
Rødbylund.
Forp. Svend Morthorst,
Vollerslev.
Gdr. Jens P. Baadsager,
Vollerslev.
Gdr. Hans Hansen,
„Agerdal“, Bjeverskov.
Gdr. Hans Chr. Hansen,
Bjeverskov.
Gdr. Chr. Vestergaard,
Kammerherregården.
Gdr. Peter O. Petersen,
Søllerup.
Gdr. Hans Andersen,
Ringsbjerg.
Gdr. Niels Andersen,
Østervang, Rødvig.
Sognefoged Povl Christensen,
Magleby.

I Stege—Vordingborg—

kredsen:

Gdr. H. Emil Jensen,
Sønderby, Borre.
Fru Karen Nohr Jensen,
Sønderby, Borre.
Gdr. Ernst Hemmingsen,
Tostenæs Kobbel, Askeby.
Gdr. Victor Lund,
Vøllerup, Askeby.
Gdr. Jens P. Nielsen,
Lille Dame, Askeby.
Gdr. Ejnar Henriksen,
Lille Dame, Askeby.
Gdr. Holger Møller,
Askeby pr. Askeby.
Gdr. Albert Nielsen,
Tostenæs pr. Askeby.
Gdr. L. P. Petersen,
Tostenæs pr. Askeby.
Gdr. Karl Olsen,
Haarboile pr. Askeby.
Gdr. Holger Hansen,
Dame pr. Askeby.
Gdr. Viggo Hansen,
Dame Skovhøve, Askeby.
Gdr. N. E. Svendsen,
Sprove, Stege.
Gdr. P. E. Knudsen,
Frøholdt, Stege.
Gdr. Emil Hansen,
Tostensås, Askeby.
Gdr. Vilh. A. Knudsen,
Stege Mark, Stege.
Gdr. Peder Pedersen,
Askeby pr. Askeby.
Gdr. Niels Nielsen,
Dame pr. Askeby.
Gdr. Emil Nielsen,
Gronsdal, Askeby.
Gdr. V. Nielsen Bech,
Vøllerup, Askeby.
Gdr. Christian Andersen,
Lykkeseje, Borre.
Fru Helene Andersen,
Lykkeseje, Borre.
Gdr. Ludvig Rasmussen,
Magleby, Borre.
Gdr. Jens Peter Jensen,
Raaby, Borre.
Gdr. Hans Jørg. Hansen,
Keldby, Stege.
Gdr. Jens Skov,
Spejlsby, Stege.
Gdr. Jens Carstensen,
Stege Mark, Stege.
Gdr. Johannes Bergmann,
Spejlsby, Stege.
Gdr. Johs. Christoffersen,
Nyborre, Borre.
Fru Anna Marie Hansen,
Aalebæk, Borre.
Parcelist Sofus Nielsen,
Mandemærk, Borre.
Gdr. Aage Petersen,
Mandemærk, Borre.
Fru Bertha Petersen,
Mandemærk, Borre.

I Næstvedkredsen:

Husmand Hans Chr. Petersen,
Druestrup pr. Tureby.
Gdr. Gunnar Pedersen,
Høsten pr. Haslev.
Gdr. Hans Christensen,
Skoverup, Ronne.
Husmand Vilh. Petersen,
Dronstrup, Tureby.
Gdr. Jens Chr. Hansen,
Toksward, Olstrup.
Gdr. Laurits Olsen,
Toksward, Olstrup.
Husmand Kristian Christensen,
Ravnbjerg, Olstrup.
Gdr. Holger Andersen,
Elbogaard, Dalby pr. Tureby.
Fru Marie Petersen,
Druestrup, Karise.
Fru Hansine Larsen,
Viverup Overdrevsgaard pr. Karise.
Husmand Jens P. Christensen,
Viverup Overdrev pr. Karise.
Gdr. Jens P. Nielsen,
Aas pr. Faxe.
Parcelist Lars Nielsen,
Dalby, Haslev.
Gdr. Jens Jensen,
Rode, Haslev.
Fru Valborg Christensen,
Tureby.
Gdr. N. P. Hemmingsen,
Næstelsø, Næstved.
Gdr. Carl Henriksen,
Næstelsø, Næstved.
Gdr. Ejner Pille,
Rønnebæk, Næstved.
Fru Ellen Pille,
Rønnebæk, Næstved.
Parcelist Johannes Hansen,
Rønnebæk, Næstved.
Fru Erna Jensen,
Skovgaard, Rønnebæk, Næstved.
Gdr. Jens Jensen,
Bonderup, Næstved.
Forp. Hans E. Poulsen,
Næstelsø, Næstved.
Gdr. Thorvald Jensen,
Brandevad.
Gdr. Richard Andersen,
Brandevad.
Gdr. Hans J. Petersen,
Olstrup.
Gdr. Erik Cramer,
Julebæk, Herlufmagle.
Fru Laura Cramer,
Julebæk, Herlufmagle.
Gdr. Hans Chr. Jensen,
Geilsted, Herlufmagle.
Gdr. Herman Jensen,
Geilsted, Herlufmagle.
Gdr. Fr. Nordling,
Hovedskovsgaard, Herlufmagle.

Præsto: Redigeret af Gaardejer E. M. Kristensen, Ringsbjerg.
Trykt i Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Følg disse ansete Kvinder og Mænd.
Stem paa Hartel og Gudmann Petersen.